

imidlertid dog noget Virkeligt at holde sig til. Den anden Bei, der kan gaaes, er, som den ærede Minister sagde, den, at man kan lade Gjenstanden vurderes til forskjellige Tider. Man ansætter altsaa efter gangbare Priser denne Beholdning til at være saa og saameget værd, men det er overmaade vidtløftigt, naar det skal gennemføres i et nogenlunde Omfang, thi Beholdningen bestaaer af overmaade forskellige Gjenstande, og indenfor hver Klasse er der igjen Ting af forskjellig Godhed, som maae classificeres og vurderes forskjellig; gjør man ikke det, saa bliver Vurderingen urigtig. Men gaaer man den Bei, saa kan man ikke faae noget fortløbende Pengeregnskab, thi saa medføre. Forandringen i Priserne, Forandringen i Gjenstandenes indre Godhed og Forandringen i Ansuelserne hos de Vurderende, at man kan komme til at sige: Naaget vi have aldeles den samme Beholdning af den Art af Gjenstande som for, naaget vi ikke have soiet noget Stykke til eller taget noget Stykke fra, saa vurderes det dog nu ganske forskjelligt. Der bliver altsaa ikke noget fortløbende Regnskab, med Hensyn til hvilket der kan være Tale om, at det skal stemme med de tidligere. Det, der kan stemme, det, hvori Continuiteten kan vise sig, er det virkelige Materialeregnskab, men det Andet er et for hvert enkelt Tidsmoment, for hvert Aar eller hvert 5te Aar opgjort Skjøn over, hvilke Pengeværdier man kan anslaae det til, som man nu har; det bliver intet fortløbende Regnskab. Vil man altsaa have — vi ere engang komne ind paa dette, jeg er ikke kyndig nok til at fælde nogen Dom om, hvorvidt det er rigtigt, et saadant fortløbende Regnskab, hvor man skriver Penge af for hvad der gaaer ud af Beholdningen, og hvor man skriver Penge til for hvad der gaaer ind i den, og vil man have, at det skal stemme, saa gives der kun den ene Bei, som blev nævnt først: man holder sig til den Pris, hvorfor enhver Gjenstand er indkjøbt. Man faaer derved ganske vist ikke et Resultat, som i Virkeligheden giver den sande eller tilnærmelsesviis sande Værdi af den Beholdning, man til enhver Tid har, men man faaer Noget, som man maa have, hvis man vil have denne Form af Regnskabet, og Noget, som consequent

lader sig gennemføre. Men nu siger man: ogsaa for at dette kan gennemføres, maae vi have et Udgangspunkt; den nuværende Beholdning skal evalueres i Penge. Men, hvis man nu ikke har nøiagtige Bøger over, til hvilken Pris enhver af de i Beholdningen værende Gjenstande er indkjøbt, saa at man bestemt kan sige: det, der ligger der, er indkjøbt den Dato og til den Pris, og det, der ligger hist, er indkjøbt til den Pris — hvilket vistnok vil være overordentlig vanskeligt — saa maa man tage en Værdi, som man sætter, og da siger jeg, at der i denne Værdiansættelse af den nuværende Beholdning, saaledes som den er foreslaaet af Udvalget, er noget saa Usikkert, og at denne Ansættelse har saa liden finantiel Betydning, at det i mine Tanker vilde være urigtigt at paalægge Ministeriet det store Arbejde, som vilde medføres, naar man skulde gaae frem paa den Maade, som er antydet, nemlig at man gif ud paa virkelig at „optage Beholdningen“, som det hedder i Kunstsproget, og virkelig at vurdere dens enkelte Bestanddele efter deres nuværende Værdi. Saa er det meget bedre, at Ministeren lader optage et Skjøn, selv et temmelig overfladisk Skjøn over, til hvilken Pris de nu der horende Gjenstande skulle ansættes, og hvorefter de ligeledes skulle vurderes, naar de successivt udgaae af Beholdningen, og at man derimod, for hvad der herefter indkommer, nøiagtigt holder sig til Indkjøbsprisen. Saa ville vi efterhaanden faae et efter Indkjøbsprisen alene reguleret forskridende Pengeregnskab, hvis Værdi som sagt for mig ikke er saa stor. Hvad derimod det angaaer, der nu ligger i Beholdningen, er det jo bedst, at man vedtager, at hvad der er — og hvad der er, det veed man — skal eengang for alle vurderes, og atter beregnes til den samme Pris, naar det udgaaer af Beholdningen; men en saadan Værdiansættelse har ikke den Betydning, at man derpaa skulde behøve at anvende mange Kræfter, 5 à 6 Maaneders Arbejde, som der blev sagt. — Jeg raader derfor fra at vedtage Indstillingen.

Svensson: Jeg skal med Hensyn til, hvad der er yttret af den ærede Ordfører og det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer),